

SERWIS INFORMACYJNY

Biuletyn Biblioteka Publiczna
w Białej Podlaskiej

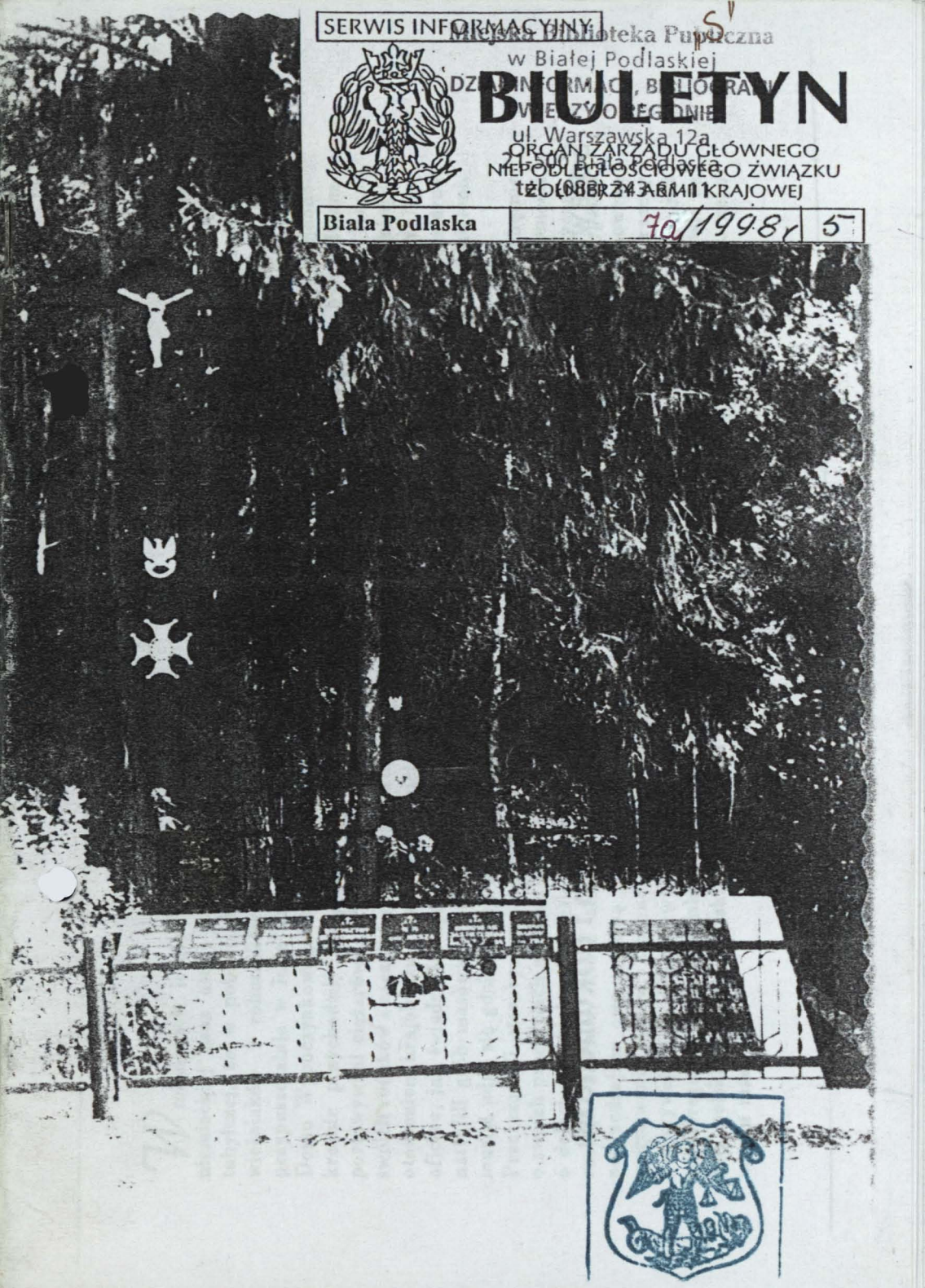

BIULETYN

ul. Warszawska 12a
ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO
NIEPODLEGŁOŚCIOWEGO ZWIĄZKU
ROBOCZYCH ARMIJ KRAJOWEJ

Biała Podlaska

70/1998, 5

**Masowe morderstwo
w lesie katyńskim**

Sprawozdanie na podstawie urzędowych danych i dokumentów

W miesiącach letnich 1942 r. kilku Polaków należących do oddziałów pracy przy armii niemieckiej oraz osoby cywilne wywołone z niewoli bolszewickiej dowiedzieli się od ludności tubylczej, że w pobliżu Smoleńska bolszewicy rozstrzeliwali Polaków. Z opowiadań miejscowych wiesniaków i robotników dowiadują się oni powoli, że rozstrzelanych Polaków zakopywano przypuszczalnie w lesie katyńskim, na prawo od drogi prowadzącej od szosy Smoleńsk-Katyń do Domu Wypoczynkowego NKWD (dawniejsze GPU). Podobno na dworzec w Gniazdowie niejednokrotnie przychodziły transporty z jeńcami, oficerami polskimi, którzy następnie byli odtransportowywani ciężarówkami do pobliskiego lasu katyńskiego. Polacy bliżej zainteresowali się losem swoich rodaków i zaczęli kopać w pagórku, który na pierwszy rzut oka nie harmonizował z naturalnym otoczeniem krajobrazu i wydawał się dziełem rąk ludzkich. Niebawem natrafiono na zwłoki polskiego oficera, jak świadczył o tym mundur. Ani im w głowie jednak nie powstała myśl, na jak potworny natrafili grób masowy. Ponieważ oddział niemiecki, do którego byli owi poszukujący przydzieleni, musiał udać się gdzieś indziej, zaprzestano poszukiwań.

Przerażona i steroryzowana okrutnym panowaniem bolszewickim ludność nie opowiadała chętnie o swoich przeżyciach z roku 1940. Dopiero wiosną 1943 r. docierają do władz niemieckich wiadomości o dołach ze zwłokami w lesie katyńskim. Władze niemieckie podejmują wobec tego systematyczne, rozległe badania, które stopniowo pozwalają odtworzyć z przerażającą dokładnością wypadki poprzedzające ową masową zbrodnię; powoli też ujawniają się potworne rozmiary tego masowego mordowania jeńców. Złożone pod przysięgą zeznania licznych świadków jasno oświetlają stan rzeczy i pokrywają się z danymi, wynikającymi z badań wykopaliskowych. Zeznania te udowodniają, że już od szeregu lat las katyński używany był przez GPU jako miejsce straceń i że ostatnio prawie że cały polski korpus oficerski, który dostał się do niewoli bolszewickiej, padł ofiarą potwornego mord masowego.

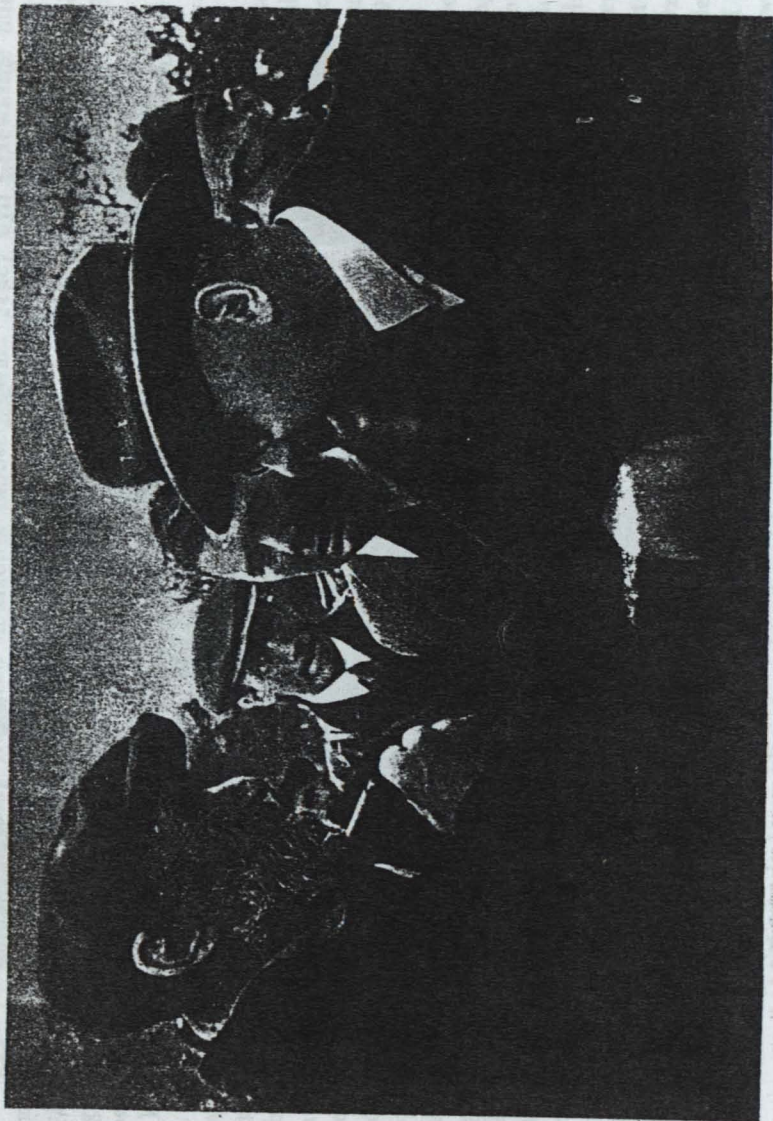
Sacharow, soltys wsi Nowo-Bateki zeznaje, co następuje:

„Od roku 1937 do 1941 pracowałem na kolei między innym jako przetokowy na dworcu smoleńskim. W miesiącu marcu 1940 r. nadchodziły pociągi towarowe z okręgu tambowskiego; do tych/pociągów zwykle docepiionych było 5—6 dużych pulmanowskich wagonów areztanckich. Przy rampie przeładunkowej odczepiano 2 lub 3 wagony, podczas gdy resztę skierowywano dalej do stacji „Gniazdowo”. Z papierów kolejowych mogłem się przekonać, że te pociągi, względnie owe wagony areztanckie, jeździli na odcinku Riazan'-Ural przez Kozłów-Tambov-Jelna do Smoleńska. Od konwojentów tych pociągów dowiedziałem się, że jęncy byli poprzednio w Kozieleku (na odcinku Riazan'-Ural), gdzie w dawnym wielkim klasztorze więziono wiele tysięcy jęnców. Jako przetokowy miałem okazję przyglądać się z bliska, jak (z owych wagonów) prowadzono jęnców do samochodów więziennych, które odjeżdżały następnie szosą w kierunku Gniazdowa. Jęncy ubrani byli w polski mundur i prawie wszyscy byli oficerami, między cywilami widziałem czasem księży.”

„Do moich obowiązków należało również przeglądanie odstawianych wagonów, dzięki czemu miałem sposobność przejrzeć wagony, w których transportowano jęnców. Wagony te składały się z 10 cel-przedziałów, z których każda normalnie mieściła 6 osób. Jak jednak mówili konwojenci, w każdej z tych cel zamknięto 18—20 ludzi.”

Zeznanie świadka Iwana Andriejewa, mieszkańca wsi Nowo-Bateki: „Już od r. 1918 było wiadomym, że ówczesna policja wojskowa „Trojka” stale rozstrzelała ludzi w lesie katyńskim. To samo działo się dalej za panowania bolszewickiego aż do wybuchu wojny 1941 r... W kwietniu i maju r. 1940 obserwowałem co następuje:”

„Na dworzec w Gniazdowie przychodzili codziennie 3—4 wagony areztanckie. Więźniów przeprowadzano do czekających już na nich samochodów więziennych i odwożono szosą w kierunku Katynia. Kilkakrotnie widziałem sam, jak kolumna tych samochodów wjeżdżała w bramę zamkniętego terenu na Kosigórze. Przypuszczałem, że ludzi tych umieszczano w wielkich budynkach, zbudowanych w r. 1934 przez NKWD. Wraz z wielkimi ciekawymi mieszkańcami naszej wsi znajdowałem się zwykle w Domu operatywnym (spółdzielczym) odległym od miejsca przeładowywania więźniów o mniej więcej

Prof. Orsós (Budapeszt) członek międzynarodowej komisji lekarzy sądowych wypytuje po rosyjsku jednego z najważniejszych świadków mordu, chłopca Kieselowa.

Prezydent ministrów prof. Kozłowski: „Jako polak stoję do głębi wstrząśnięty przed kwiatem mojej byłej armji. Jako człowiek mogę tylko przed okropnością tego czynu rozpaczająco stwierdzić, jakie straszne skutki to barbarzyństwo operujące się na bolszewickim terrorze mieć musi. Po dokładnym zbadaniu wszystkich danych nie podlega żadnej wątpliwości, że w Katyniu mamy do czynienia z masowym mordem karów GPU.”

15—20 m. Stamtąd mogliśmy wszystko dokładnie zaobserwować. Jeńcy byli przeważnie młodymi, silnymi ludźmi w polskich mundurach, przeważnie byli to oficerowie.“

Z innych zeznań, a między innymi z zeznań świadka Parfeona Kisielowa wynika, że całymi tygodniami w godzinach wieczornych okoliczni mieszkańcy słyszeli krzyki i strąły. Inni świadkowie opowiadali, że w pobliżu miejsca straceń, tam mianowicie, gdzie zalesione zbocze strąmo opada w kierunku łuku Dniepru, istniał od roku 1934 Dom Wypoczynkowy dla wyższych urzędników GPU. W całej okolicy opowiadano o orgiach, które się tam odbywały. Akompaniament bezwstydu do ponurej tragedii!

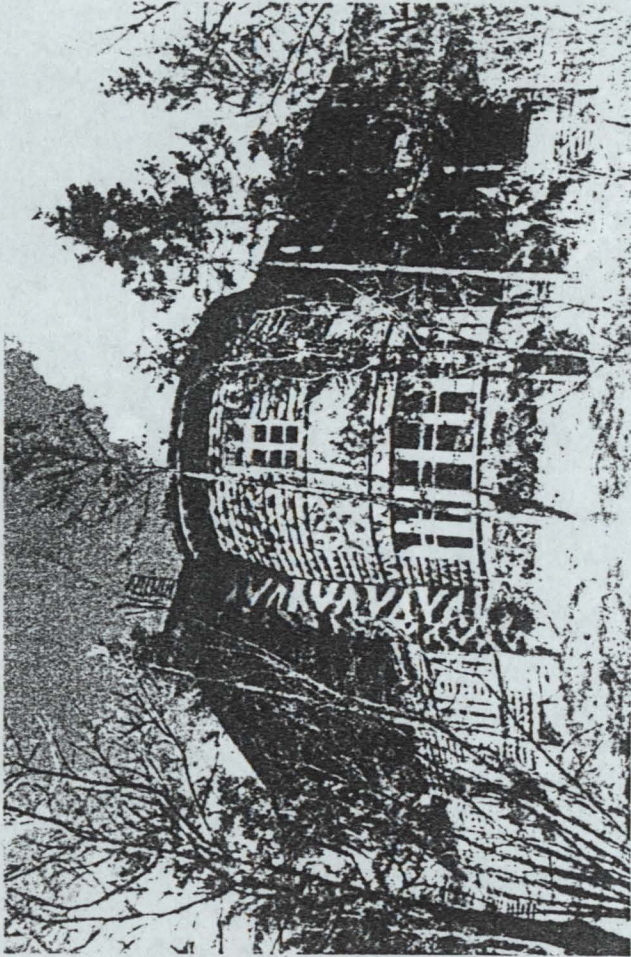
Z tych zeznań świadków naocznych oraz z znalezionych przy pomordowanych pamiętników możemy sobie odtworzyć dokładny obraz, w jaki sposób jeńcy przewożeni byli z obozu w Kozielsku do Katynia. W marcu rozpoczął się korowód transportów z obozów, ale żaden z wywożonych nie wiedział, że ta podróż zakończy się w krwawym lesie katyńskim. Transport za transportem opuszczał obóz w Kozielsku. Do 300 mężczyzn wtłaczano do wagonów, przeznaczonych na 120 osób. 9 maja wyjechał z Kozielska ostatni transport z 150 jencami.

Już podczas zbierania materiałów z zeznań świadków rozpoczęto pod fachowym kierownictwem odgrzebywanie kopców. Zwiedzającym lasek od razu rzuciła się w oczy, że wśród dawniejszego zadrzewienia prześwitują liczne wyłysienia. Wprawdzie i tutaj w ciągu lat utworzyła się powłoka roślinna; ubogi wszelako tutaj drzewostan składa się z młodych sosenek i brzoź, zasadzonych widocznie niedawno. Szeręg kopców, o wymiarze 15×30 metrów każdy, świadczy od razu swoim wyglądem, że stworzone zostały ręką ludzką. Już przy pierwszym próbnym kopaniu natrafiono na stos trupów. Był to pierwszy grób masowy. Do głębokości czterech metrów zwłoki leżą obok siebie warstwami. Posunięty stan gnilny udowodnia, że znajdowały się już pod ziemią od dłuższego czasu. Dziwnie skrzycone pozycje trupów zdradzają, że nie miało tu miejsca normalne chowanie zmarłych, lecz że po prostu zostały one pogrzebane na miejscu kaźni. Ponieważ zwłoki leżą przeważnie twarzami zwrócone w dół, wnioskować należy, że całymi grupami rozstrzeliwano tu ludzi, umieszczonych w szeregi obok siebie i warstwami jedna ponad drugą. Warstw było dwanaście. Ten stan faktyczny potwierdzają fachowcy z zakresu medycyny sądowej. Łatwo można obliczyć, że ów pierwszy grób

zawiera około 3000 trupów. Aby stwierdzić wymiary pola grobu, kopano przejścia do najbliższej położonych polan. Tam gdzie te ganki natrafiają na stary drzewostan, nie znajdowano zwłok. Wszędzie jednak, gdzie drzewostan jest przereźdzony, napotyka się na nowe groby. Łączną ilość tu zakopanych osób ocenia się na co najmniej 12 000.

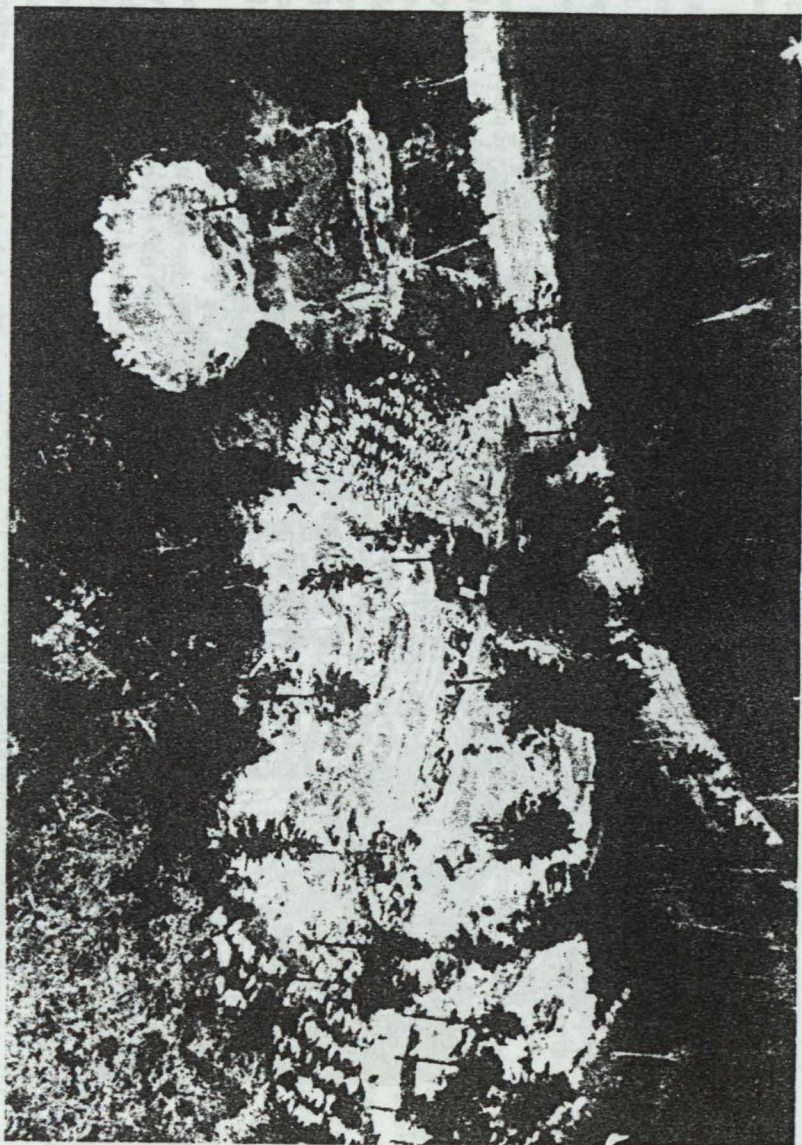
Rozpoczęta się mozolna, pełna udręki, przez całe tygodnie wlokąca się praca identyfikowania zwłok. Wszelkie przedmioty wartościowe, jak zegarki, pierścionki i ruble odebrano już przysyłnym ofiarom, jak potwierdzają, to znalezione przy zwłokach kwity sowieckie. Trupom pozostawiono jednak książeczki wypłat, stare zezwolenia na broń, dowody osobiste, wizytówki, zaświadczenia szczeni, fotografie, pamiętniki, listy itp. Przecież kaci z GPU nie mogli przypuszczać, że po upływie trzech lat dokumenty te staną się podstawą straszliwego aktu oskarżenia. Przy zwłokach znajdują się też polskie pieniądze, te bowiem banknoty nie przedstawiały dla morderców żadnej wartości. Przeprowadzono stwierdzenie tożsamości około 70 % zbadanych zwłok. Dalsze jednak prace identyfikacyjne odbywają się nadal na podstawie dokumentarnego materiału, mocno niestety uszkodzonego przez proces gnilny. Prace wykopaliskowe ujawniają coraz to nowe szczegóły. W pewnym dole obok dwóch polskich generałów leżą niemal wyłączenie oficerowie sztabowi, w innym dole niemal wszystkim pomordowanym związano ręce na plecach. Nikogo oczywiście nie zdziwi okoliczność, że wśród zamordowanych znaleziono zwłoki kilku kapelanów polowych; odpowiada to przecież znanym metodom sowieckim.

Udało się również ustalić, kiedy się odbyły te masowe egzekucje. Najpóźniejszy egzemplarz gazety, jaką znaleziono u jednej z ofiar, datowany jest z dnia 22 kwietnia 1940 r. Robota katów GPU obejmowała więc najprawdopodobniej okres od marca 1940 r. (jak to wynika z dzienników, znalezionych przy trupach) do maja 1940 r. Tragiczne, rozpacziwe sceny musiały się dziać w toku owych rozstrzeliwań. Udowodniają to związane ręce wielu ofiar, jak również potwierdzone oświadczeniami świadków wypowiedzenia komisarzy GPU, że młodzi polscy chorążowie w chwili odtransportowywania ich do lasu-mordowni błagali o darowanie im życia. Na niektórych zwłokach stwierdzono charakterystyczne, czworokątne ślady pochnięć hagnetów sowieckich, rozdawane widocznie w drodze na miejsce kaźni. Wszystkie bez wyjątku ofiary zgładzone zostały osławionym strzałem

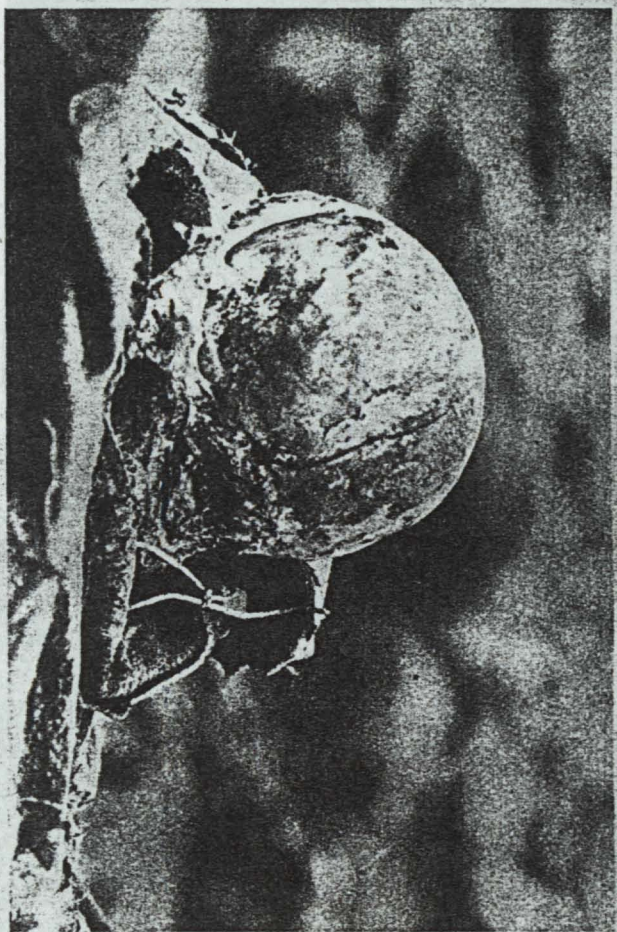
Tutaj w zamczku nad Dnieprem, który był domem wypoczynkowym wyższych urzędników GPU, urządzali oni orgie, podczas gdy w pobliżu kaci mordowali oficerów polskich strzałami w tył czaszki.

W pobliżu Smoleńska leży miejsce najstraszniejszego mordu w historii świata.
Okolo 12 000 polskich oficerów zostało tu zamordowanych przez katom GPU.

Na tej czasce wyraźnie rozpoznąć można wlot kuli; tylko nie wiele czaszek wykazuje po 2 i 3 strzały.

Czaski wykazują ze straszną dokładnością zawsze ten sam szra-
w podslawę, — dzieło sprawnych ręk karów.

Na lewo zwłoki polskiego majora, na prawo zwłoki generała
brygady Smorawifńskiego.

Tu spoczywają oni, dziś niemi świadkowie sowieckiej zbrodniczości, straszna,
skarża przeciw katom GPU i sowieckiemu rządowi.

Przerzający obraz; ze związanymi rękami, z głową owiniętą workiem znaleziono
te zwłoki w grobie.

C. d. n.

№ п/п	Фамилия, имя, отчество умершего	Год пох.	Наимен. ордена	Воин. звание	Дата смерти	Дата захоронения	№ могилы и площадь, в которой захоронен трупоугодливый
1.	Зукровский Станислав Владиславович	1999	полк	рядовой	19.01	20.01.45	могила № 35, площадь № 2
2.	Тетлюковский Ипполит Сталиславаович	1995	полк	рядовой	24.01	25.1.45	могила №37, площадь № 2
3.	Турчин Иван	1999	полк	рядовой	26.03	27.3.45	могила №70, площадь № 3
4.	Трибуловы Иосиф Давидовичи	1997	полк	б/ран.	22.04	25.04	могила № 75, площадь № 3
5.	Завальский Антон Станиславович	1989	полк	гвардан.	25.5.45	27.5.45	могила № 88, площадь №4
6.	Поляк Станислав Петрович		полк	солдат	3.7.45	7.7.45	могила № 99, площадь № 4
7.	Трилюбовъ Иосиф Клепикович	1904	полк	солдат	3.8.45	4.8.45	могила № 3, площадь № 5
8.	Эвхелевич Бертрад Адамович	1901	полк	солдат	6.8.45	7.8.45	могила № 5, площадь № 5
9.	Соболевский Генрих Доминикович	1917	полк	солдат	7.8.45	8.8.45	могила № 7, площадь № 5
10.	Семен Николай Константинович	1908	полк	солдат	28.8.45	29.8.45	могила № 9, площадь № 5
11.	Киньжик Еиктор Владимирович	1922	полк	солдат	31.8.45	1.9.45	могила № 10, площадь № 5
12.	Качинский Николай Николаевич	1919	полк	сержант	13.9.45	14.9.45	могила № 13, площадь № 5
13.	Щуно Людвиг Алекс.	1909	полк	рядовой	11.9.45	14.9.45	могила № 14, площадь № 5
14.	Степановичка Вителев Фридрихович	1892	полк	солдат	29.9.45	3.10.45	могила № 21, площадь № 5
15.	Квапачевский Копрайт Каролин.	1901	полк	солдат	30.9.45	2.10.45	могила № 20, площадь № 5
16.	Козловский Альберт Осипович	1921	полк	рядовой	6.10.45	7.10.45	могила № 6, площадь № 6
17.	Пронин Анатолий Иванович	1910	полк	полковник	15.10.45	20.10.45	могила № 1, площадь № 7
18.	Кешиер Кемел Аюль Юсупович	1904	полк	рядовой	17.10.45	20.10.45	могила № 8, площадь № 7
19.	Щемелевский Людвиг Антонович	1907	полк	солдат	21.10.45	2.11.45	могила № 23, площадь № 6

20.	Баруст Эдуард Антонович	1904	поляк	напрал	27.10.45.	2.11.45.	могила №24, квадрат №6
21.	Дуйховский Константин Эрнстерович	1902	поляк	рядовой	5.11.45.	15.11.45.	могила №11, квадрат №7
22.	Кляшчик Антон Григорьевич	1890	поляк	рядовой	14.12.45.	18.12.45.	могила №21, квадрат №7
23.	Вишневецкий Адольф Адемович	1906	поляк	солдат	13.01.46.	18.01.46.	могила №4, квадрат №8
24.	Хмелевский Ян Андреевич	1897	поляк	подхорунжий	24.01.46.	30.01.46.	могила №10, квадрат №8
25.	Маринковский Евгений Николаевич	1915	поляк	солдат	14.03.46.	16.03.46.	могила №13, квадрат №9
26.	Бах Август Лодвигович	1888	поляк	солдат	20.03.46.	23.03.46.	могила №20, квадрат №9
27.	Косинский Андрей Андреевич	1890	поляк	майор	8.06.46.	9.06.46.	могила №6, квадрат №11
28.	Хорничук Генрих Генрихович	1927	поляк	солдат	16.06.46.	19.06.46.	могила №8, квадрат №11
29.	Элох Автон Игнатович	1900	поляк	подпоручик	10.08.46.	11.08.46.	могила №19, квадрат №11
30.	Меер Эрнест Генрихович	1901	поляк	напрал	13.10.46.	15.10.46.	могила №22, квадрат №11
31.	Установленных данных нет.			Запись: "поляк"			ч. оф. №6. Могила №12, квадрат №11

? ?							
ПРЕВЕРИТЬ							
Голубовски Андрей Федорович	1902	?	?	?	2.07.47	?	МОГИЛА №1, КВАДРАТ №13
Саркани Бела Александр	1902	?	?	?	13.05.47	?	МОГИЛА №5, КВАДРАТ №12
ОБЩАЯ МОГИЛА (27 ЧЕЛОВЕК)	?	?	?	?	?	?	МОГИЛА №1, 62, 63, 64, 65, КВ. №5
<i>См. также в журнале "Польские воины в России" т. 1, стр. 114-115 - 7.1947.</i>							
7551 - 85							

Wykaz Polaków pochowanych na cmentarzu obozowym w Riazaniu, sporządzony przez rosyjskie służby archiwalne

Riazań, dnia 20 stycznia 1946 r.

Kochana Córeczko!

I kiedy wreszcie wolno mi będzie opuścić „zon”
I zobaczyć rodzinny dom?
Cóż Ci przywiozę, Córuniu moja, z dalekich stron?
Czy z rizańskiego nieba błyszczącą gwiazdkę srebrzystą?
Czy z dróg nieznanych śnieżnej zamieci lekkość puszystą?
A może dymy lokomotywy, albo w darze – błękitne zwoje –
Oplecione marzenia moje?
Może Ci, Córku, przywiozę ze sobą słoneczne blaski,
Lub malowane mrozem na szybach lśniące obrazki?
A może? Może zastąpi Ci wszystko podarek mały,
Na furazerce ojca wyszyty orzełek biały?
A w zamian dla mnie przygotuj opinię Mamusi,
Że byłaś grzeczna i dobrze się uczysz.

Całuję Cię mocno, Basiu, i życzę Ci zdrowia i Mamusi od Bozi. Módl się, aby Bozia pozwoliła jak najprędzej spotkać nam się w dobrym zdrowiu. Na Waszą intencję przyjmuję dwukrotnie Komunię w Boże Narodzenie, Wielkanoc i Zielone Świąta.

Tataś

Riazań, dnia 20 stycznia 1946 r.

Kochana Kituniu!

Żyję i jestem zdrow, warunki, w jakich jestem – powie Ci oddawca niniejszego. Ogólne wiadomości z kraju mamy. Przy Bożej pomocy, najpóźniej w czerwcu br. powinienem wrócić do kraju. Do tego czasu ustal, gdzie jest Tokarski, może przez Zajączkowskiego lub Kraszewskiego za pośrednictwem Gabriela Głowackiego, który jest dyrektorem Dyrekcji Poznańskiej, niech zarezerwują mi miejsce.

Nie padaj na duchu, cierp z uporem dalej, jak ja cierpię, bo tylko przez upór i cierpienie odzyskamy wolną Ojczyznę!

Całuję Was mocno.

Józek

ANEKS

Wykaz (niepełny) żołnierzy i służb pomocniczych z rejonu rekrutacyjnego III batalionu 34 pułku piechoty AK*

BACHONKO JÓZEF, zam. w Korczówce, gm. Dubów, szer., ps. Zbyszek; aresztowany przez NKWD, wywieziony 30 XI 1944 r. transportem z Sokołowa Podlaskiego do zespołu obozów Borowicze (był m.in. w Jogle), powrócił 28 II 1946 r.,

BAJKOWSKI SZYMON, s. Jana, ur. 9 XI 1922 r., zam. w Kopytniku, gm. Huszcza, szer., ps. Śmiały,

BANDZAREWICZ JAN, s. Józefa, ur. w 1921 r., zam. w kol. Szymanowo, gm. Łomazy, czł. KPN-AK, ps. Sikora, zagrożony aresztowaniem, od 1943 r. był w oddziale BCh „Mariana” (Julian Czuba),

BAŃKOWSKI HENRYK, zam. w Zarzece, gm. Łomazy,

BAŃKOWSKI STANISŁAW, zam. w Łomazach, czł. KPN-AK, szer.,

BAŃKOWSKI STANISŁAW, zam. w kol. Szymanowo, gm. Łomazy, szer.,

BERGER ZENON, zam. w Łomazach,

BIELECKI HENRYK, s. Stefana, ur. 15 III 1921 r., zam. w Łomazach, szer., ps. Lew, 7 kompania,

BIERNACKI, zam. w Białej Podlaskiej, por., oficer gospodarczy batalionu,

BOHUSZEWICZ WŁODZIMIERZ, s. Mikołaja, ur. 20 XII 1913 r., por. sł. st., ps. Jerzy, dowódca 7 kompanii,

BRODACKI ANTONI, s. Henryka, ur. 27 III 1924 r., szer., czł. KPN-AK, 8 kompania,

* Przy opracowaniu niniejszego „Wykazu” wiele cennego materiału dostarczył mi Wacław Szudejko z Łomaz, woj. białkopodlaskie. Bez jego pomocy wykaz ten byłby o wiele uboższy. Wyrażam Mu za to swoją głęboką wdzięczność.

CHARYCKI BRONISŁAW, zam. w Korczówce, gm. Dubów, szer.; aresztowany przez NKWD, wywieziony 30 XI 1944 r. transportem z Sołowa Podlaskiego do obozów zespołu Borowicze, powrócił w lutym 1946 r.,

CHILCZUK BOLESŁAW, czł. KPN-AK, szer., ps. Tozio, 7 kompania,
CHMIELARSKI STANISŁAW, czł. KPN-AK, szer., ps. Chmiel;
7 kompania,

CHMIELOWSKA BARBARA, z domu Makarska, czł. KPN-AK, ps. Brzoza, łączniczka z terenu Wisznic,

CHMIELOWSKI KAZIMIERZ, czł. KPN-AK, szer., ps. Bartek,
7 kompania,

CHORAŻY CZESŁAW, s. Jana, czł. AK, ps. Lis, dowódca plutonu AK z gm. Sławatycze, dowódca plutonu w 7 kompanii,

CZARNACKI JAN, zam. w Huszczy, czł. KPN-AK, 8 kompania; od jesieni 1944 r. internowany w obozach na terenie ZSRR, powrócił w 1946 r.,

CZYŻEWSKI JÓZEF, s. Jana (brat Zygmunta), ur. 19 IX 1924 r., zam. w Zarzece, gm. Łomazy, ps. Bartek,

CZYŻEWSKI MIECZYŚLAW, s. Adolfa, ur. 21 XI 1924 r., zam. w Burwinie, gm. Dubów, czł. KPN-AK, 7 kompania,

CZYŻEWSKI ZYGMUNT, s. Jana (brat Józefa), zam. w Zarzece, gm. Łomazy; zginął 5 IV 1944 r. zastrzelony przypadkowo przez żołnierzy BCh,

DANTON REGINA, z domu Litwinienko, zam. w Łomazach (c. komendanta miejscowego posterunku policji granatowej), czł. KPN-AK, łączniczka batalionu, wywiadowczyni,

DENKO ALEKSANDER, s. Stanisława, ur. 1 IV 1911 r., zam. w kol. Jusaki Zarzeka, gm. Łomazy,

DERLUKIEWICZ JAN, zam. w Studziance, gm. Łomazy,

DERLUKIEWICZ SZYMON, s. Piotra, ur. 6 X 1923 r., zam. w kol. Łomazy, gm. Łomazy, szer., ps. Kruk,

DOROŻYŃSKI STEFAN, zam. w Łomazach, kierownik Szkoły Podstawowej w Łomazach, czł. KPN-AK,

DUBICKI WŁADYSŁAW, s. Piotra, ur. 9 II 1925 r., zam. w Ortelu Książęcym, gm. Kościeniewiczze, czł. KPN-AK, szer., ps. Sokół, 8 kompania,

DUKÓWNA (imię nie ustalone), zam. w Studziance, gm. Łomazy,

DYRDOWSKI FELIKS, s. Franciszka, ur. 21 V 1923 r., zam. w Zarzece, gm. Łomazy,

DYRDOWSKI JAN, s. Franciszka, zam. w Zarzece, gm. Łomazy, czł. KPN-AK, sierż. zaw., ps. Bryl, dowódca XVII plutonu w 7 kompanii; wywieziony w listopadzie 1944 r. transportem z więzienia w Białymstoku do obozu w Ostaszku, następnie przebywał w Diagilewie, powrócił w lutym 1946 r.,

DZIOBEK HIPOLIT, zam. w Studziance, gm. Łomazy,

DZIOBEK JAN, zam. w Studziance, gm. Łomazy,

FILIPIUK JAN, ur. 7 XI 1914 r., zam. w Studziance, gm. Łomazy, czł. KPN-AK, plut., ps. Kukułka, dowódca XVIII plutonu w 7 kompanii; aresztowany przez UB 20 VI 1946 r., uciekł z aresztu, ponownie uwięziony 30 XII 1946 r., zamordowany 2 I 1947 r. w więzieniu w Białej Podlaskiej,

FILIPIUK STEFANIA, żona Jana, zam. w Studziance, gm. Łomazy, czł. KPN-AK, łączniczka 7 kompanii,

FORYŚ STANISŁAW, ur. w 1889 r., ksiądz, proboszcz parafii w Rososzcu, od 1940 r. komendant IX okręgu KPN, ps. Atylla, aresztowany w czerwcu 1942 r. przez gestapo, więziony w niemieckich obozach koncentracyjnych, od 1945 r. kapelan w Polskich Siłach Zbrojnych na Zachodzie, ppłk, do kraju powrócił w 1947 r., zmarł 14 II 1961 r.,

GŁOWACKI BRONISŁAW, zam. w Kopytniku, gm. Huszcza, czł. KPN-AK, sierż., szef 8 kompanii,

GŁOWACKI CZESŁAW, zam. w Studziance, gm. Łomazy,

GŁOWACKI HENRYK, ur. 1925 r., zam. w Kopytniku, gm. Huszcza,

GŁOWACKI JÓZEF, zam. w Kopytniku, gm. Huszcza, agronom gminny, czł. SZP, a następnie KPN-AK, ppor., ps. Kowalski, jeden z organizatorów KPN, od czerwca 1942 r. komendant IX okręgu, od czerwca 1943 r. w konspiracji na terenie Warszawy,

GŁOWACKI JÓZEF (brat Bronisława), zam. w Kopytniku, gm. Huszcza, czł. KPN-AK, 8 kompania,

GRABEK FRANCISZKA, zam. w Łomazach, czł. KPN-AK,

GRABEK HENRYK, ur. 1925 r., zam. w Kopytniku, gm. Huszcza,

GRABEK STANISŁAW, s. Stanisława, ur. 1 III 1916 r., zam. w Łomazach, czł. KPN-AK, ps. Dąbek,

HOŁOWNIA JÓZEF, s. Edwarda, zam. w Huszcy, wywieziony w listopadzie 1944 r. z Sokołowa Podlaskiego do zespołu obozów w Borowiczach, powrócił na początku 1946 r.,

HOŁOWNIA JÓZEF, s. Michała, zam. w Huszcy, ps. Dzik; aresztowany jesienią 1944 r., został wywieziony do obozów na terenie ZSRR, powrócił na początku 1946 r.,

HOŁOWNIA MIECZYŚLAW, s. Michała, ur. 1918 r., zam. w Huszczy, ps. Adwerciuł; ciężko ranny w dniu 17 XI 1944 r. podczas aresztowania go przez NKWD, zmarł w czasie przewożenia go do aresztu, zwłoki jego znalezione w rowie przy drodze z Huszczy do Łomaz,

HOŁOWNIA TOMASZ, ur. w 1900 r., zam. w Huszczy, czł. KPN-AK, 8 kompania, po wojnie wójt gminy Huszcza, zastrzelony przez UB 24 III 1945 r. w kol. Bielany, gm. Huszcza,

HOŁUBOWICZ JÓZEF, zam. w Korczówce, gm. Dubów,

HOŁUBOWICZ HIPOLIT (brat Józefa), zam. w Korczówce, gm. Dubów; aresztowany jesienią 1944 r., został wywieziony do obozów na terenie ZSRR, powrócił,

HORDYJEWICZ STANISŁAW, s. Jana, ur. 22 X 1906 r., zam. w Zarzece, gm. Łomazy, ps. Zorza,

HORNOWSKI KAZIMIERZ, zam. w Studziance, gm. Łomazy,

HORNOWSKI ZYGMUNT, zam. w Studziance, gm. Łomazy,

HORODYSKI LUCJAN, czł. KPN-AK, ps. Lutek, 7 kompania,

HORSZCZANIUK STANISŁAW, czł. KPN-AK, ps. Bolko, 7 kompania,

HRYNIEWICZ JADWIGA, c. Bronisława, z domu Parafiniuk, ur. 1 VII 1928 r., zam. w Białej Podlaskiej, czł. KPN-AK, sanitariuszka i łączniczka batalionu; aresztowana jesienią 1944 r., więziona w Białej Podlaskiej i Lublinie,

HRYNIEWICZ PIOTR, czł. KPN-AK, ps. Lotnik, 7 kompania,

JANCZAREK ADOLF, czł. KPN-AK, oficer kontrwywiadu batalionu,

JAROCKI FRANCISZEK, zam. w Burwinie, gm. Dubów; aresztowany jesienią 1944 r. przez NKWD i wywieziony do obozów na terenie ZSRR, powrócił,

JAROCKI WALENTY, s. Pawła, zam. w Szymanowie, gm. Łomazy,

JASIŃSKI STANISŁAW, czł. KPN-AK, chor. zaw., ps. Grab, 7 kompania,

JAŻWIŃSKI ALEKSANDER, zam. w Romaszkach, gm. Rossosz, ppor. rez., czł. komendy IX okręgu KPN, aresztowany w 1941 r., zginął w nie ustalonym obozie koncentracyjnym,

JÓZEFACIUK BOLESŁAW, s. Mikołaja, ur. 26 X 1923 r., zam. w Studziance, gm. Łomazy, szer., ps. Jeleń,

JÓZEFACIUK BRONISŁAW, zam. w Studziance, gm. Łomazy,

KACZAN WŁADYSŁAW, zam. w Krasówce, gm. Dubów; od jesieni 1944 r. internowany na terenie ZSRR, powrócił,

KALICKI WIKTOR, zam. w Korczówce, gm. Dubów; od jesieni 1944 r. internowany w obozach zespołu Borowicze, powrócił na początku 1946 r.,

KALINOWSKI WACŁAW, ur. w 1905 r., zam. w Studziance, gm. Łomazy, czł. KPN, schwytany przez Niemców w Studziance i rozstrzelany w pobliżu Łomaz w dniu 12 VIII 1942 r.

KARWAN WŁADYSŁAW, zam. w Łomazach, pracownik Zarządu Gminy Łomazy, czł. KPN-AK, drugi podoficer żywnościowy batalionu,

KŁOCZKO WŁADYSŁAW, zam. w Łomazach; aresztowany przez NKWD i wywieziony do obozów w ZSRR, powrócił,-

KŁOSIŃSKI WŁADYSŁAW, st. sierż. zaw., ps. Niedźwiedź, podkwartmistrz batalionu,

KOPA ZYGMUNT, czł. KPN-AK, ps. Szary, 7 kompania,

KOPA ZUZANNA, czł. KPN-AK, łączniczka i kolporterka w Wisznicach,

KORASZEWSKI JANUSZ, zam. w Łomazach, gajowy, czł. KPN-AK, ps. Czarny Sęp, dowódca drużyny w XVII plutonie, następnie dowódca plutonu w 7 kompanii; od 1944 r. internowany w obozach na terenie ZSRR, powrócił,

KORNICKI HENRYK, s. Jana, zam. w Kopytniku, gm. Huszcza,

KORSZEŃ STANISŁAWA, czł. KPN-AK, starsza pielęgniarka,

KOSSOWSKI PIOTR, zam. w Łomazach, chor., ps. Magda,

KOT ADAM, czł. KPN-AK, 7 kompania,

KOWALCZYK STEFAN, ur. 9 II 1914 r., zam. w Wólce Korczowskiej, gm. Dubów; od jesieni 1944 r. internowany w obozach na terenie ZSRR, powrócił 5 II 1946 r.,

KOWALEŃKO PIOTR, zam. w Studziance, gm. Łomazy,

KOWALEWSKI ALEKSANDER, zam. w Zarzece, gm. Łomazy,

KOWALEWSKI FELIKS, zam. w Studziance, gm. Łomazy,

KOWALSKI KAZIMIERZ, czł. KPN-AK, ps. Wicek, 7 kompania,

KOWIESKI BOLESŁAW, zam. w Huszczy, czł. KPN-AK, 8 kompania; wywieziony w listopadzie 1944 r. transportem z Sokołowa Podlaskiego do zespołu obozów Borowicze; powrócił w 1946 r.,

KOWIESKI LUDWIK, ur. 1907 r., zam. w Huszczy, czł. KPN-AK, 8 kompania; zastrzelony przez UB 24 III 1945 r. w kol. Bielany, gm. Huszcza (razem z Tomaszem Hołownią),

KOWIESKI LUDWIK, s. Józefa, ur. 17 VI 1906 r., zam. w Huszczy,

KOZUCHOWSKI JAN, zam. w Studziance, gm. Łomazy, czł. AK, ps. Rozłucki,

KOZUCHOWSKI PIOTR, zam. w Studziance, gm. Łomazy,

KRASA KLEMENS, zam. w Woli Dubowskiej, gm. Dubów; po wojnie więziony przez 5 lat za posiadanie broni.

MAJDYHOR MARCIN, zam. w Studziance, gm. Huszcza,
MUSZYŃSKI EDWARD, czł. KPN-AK; w listopadzie 1944 r. wywieziony do obozu w Ostaszku, powrócił w lutym 1946 r.,

NICZYPORUK JAN, zam. w kol. Zarzeka, gm. Łomazy,

NIEDŹWIECKI WACŁAW, s. Marcina, ur. 5 VII 1921 r., zam. w kol. Żuława, gm. Sosnówka, czł. KPN-AK, ps. Marian, 7 kompania,

NOWACKI FRANCISZEK, ksiądz, kapelan batalionu,

ODYNIEC STEFAN, czł. KPN-AK, ps. Ryś, 7 kompania,

OKONIEWSKA IRENA, c. Adolfa, ur. 12 XII 1927 r., z domu Czyżewska, zam. w Burwinie, gm. Dębów, czł. KPN-AK, łączniczka 7 kompanii,

OLESIEJUK JÓZEF, zam. w Korczówce, gm. Dębów, czł. BCh-AK, plut., ps. Babinicz, dowódca plutonu AK (nr 21),

OLESZCZUK JAN, s. Józefa, ur. 11 VIII 1917 r., zam. w Łomazach, czł. KPN-AK, 7 kompania; wywieziony 30 XI 1944 r. transportem z Sokołowa Podlaskiego do obozów w rejonie Borowicz (przebywał m.in. w Jogle i obozie miejskim w Borowiczach), powrócił 28 II 1946 r.,

OLESZCZUK JAN, s. Tomasza, zam. w Łomazach, czł. KPN-AK, 7 kompania; wywieziony w listopadzie 1944 r. transportem z Sokołowa Podlaskiego do zespołu obozów Borowicze, powrócił w lutym 1946 r.,

OLICHWIEROWICZ FRANCISZEK, s. Mateusza, zam. w Łomazach, czł. KPN-AK, 7 kompania,

OLICHWIEROWICZ LEOKADIA, c. Piotra, z domu Derlukiewicz, ur. 21 XII 1927 r., zam. w Łomazach, ps. Zośka,

OLICHWIEROWICZ PIOTR, s. Mateusza, ur. 21 II 1922 r., zam. w Łomazach, czł. KPN-AK, ps. Żulik, 7 kompania; wywieziony w listopadzie 1944 r. transportem z Pińskostoku do obozu w Ostaszku, później przebywał w Diagilewie, powrócił w październiku 1947 r.,

PAJEWSKI EDWARD, czł. KPN-AK, 7 kompania,

PANASIUK BOLESŁAW, zam. w Studziance, gm. Łomazy,

PANASIUK MARIAN, zam. w Studziance, gm. Łomazy,

PANASIUK PIOTR, s. Eliasza, zam. w Studziance, gm. Łomazy,

PANASIUK PIOTR, s. Feliksa, zam. w Studziance, gm. Łomazy,

PANASIUK STANISŁAW, zam. w Lubence, gm. Łomazy, czł. KPN-AK,

ps. Drucik, Gromobój, podoficer łączności batalionu,

PARAFINIUK ALINA, c. Bronisława, ur. 8 III 1924 r., zam. w Romańszynie, gm. Rossosz, czł. KPN-AK, ps. Alina, łączniczka,

W y k a z

imienny oficerów i podoficerów zawodowych.

N.p. Stp. wojsk.	Pseudonim	Nazwisko i imię	Zajmowane obecnie stanowisko	stan rodz.	Uwagi
1.	Porucznik	J e r z y	Bohrzewicz Włodz.	D-ca kompanii,	żonaty 8 komp.
2.	Podporucznik	R o c h	Wereszko Aleksander	"	kawaler 3 k m
3.	Chorąży	G r a b	Jasiński Władysław	"	żonaty 9 komp.
4.	Chorąży	C z a r n y	Michalak Franciszek	z-ca d-cy 3 km	"
5.	St. sierż.	M é c i c i e l	Tereszkiewicz Ból.	szeft kompanii	" 3 k m
6.	St. ogniom.	S t a n i	Hazurkiewicz Stan.	szeft kanc. baonu	"
7.	St. sierż.	N i e d Ź w i e d Ź	Kłosiński Władysł.	podkwatremistrz	"
8.	St. sierż.	J a s t r z ą b	Wawrzyniak Jan	szeft kompanii	"
9.	Sierżant	O r l i k	Makarowski Franciszek	d-ca plutonu	" 7 komp.
10.	Sierżant	K u z y n	Piestrzyński Stefan	"	"
11.	Sierżant	Uromboj	Panaszuk Stanisław	d-ca łączności	"
	Sierżant	B r y l	Derdowski Jan	d-ca plutonu	kawaler

D-ca III Baonu

Władysław
D u h i n i

